

for Befolkningen til at færdes til Fods paa udyrkede, for Plantevækst blottede Havbredder kan af en Forening eller en Kommunalbestyrelse indgives til Formanden for Fredningsnævnet i det Amt, hvor den paagældende Strand er beliggende.

Den her omhandlede Adgang til Havbredder kan dog ikke gøre nogen Forandring i de i Lov af 8. Maj 1894 om Jagten i § 5 anførte Bestemmelser.

§ 00.

Naar et Krav om Adgang til Færdsel paa Havbredder er rejst paa den i forrige Paragraf angivne Maade, optager Fredningsnævnet det til Undersøgelse i Overensstemmelse med de for Naturfredning trufne Bestemmelser. Kan der opnaas Enighed mellem Andragerne og Ejerne af de Ejendomme, der berøres af den ønskede Færdselsret, og medfører Ordningen ikke nogen Udgift for det offentlige, kan Færdselsretten for den paagældende Strækning endeligt fastslaaes af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med Bestemmelsen om Naturfredning i § 7.

§ 00.

Opnaas der ikke Enighed mellem Ejerne og Andragerne, saaledes at der fra Andragerens Side fremsættes Krav om Ekspropriation, eller medfører en opnaaet Enighed Udgifter for Statskassen, fremsender Fredningsnævnet hele Sagen tilligemed sin egen Udtalelse om den søgte Færdselsrets Ønskelighed til Justitsministeriet, som træffer den endelige Bestemmelse og eventuelt søger Bevilling paa Finansloven til dens Gennemførelse.

Finder Ministeriet Anledning til at fremme Andragendet, vil den Erstatning, der maatte blive at udrede til Ejere langs den paagældende Strand, være at fastsætte paa den i § 15 for Naturfredning foreskrevne Maade.

Til § 19.

Af Flertallet under Nr. 3:

15) Paragraffen affattes saaledes:

„Til den udyrkede og for Græsvækst blottede Strandbred er der i al Almindelighed Adgang til Fods for alle og enhver. Forekommer der Hindringer for denne Færdsel, kan Krav om saadanne Hindrings Fjernelse rejses af en Kommunalbestyrelse, Naturfredningsforening eller andre

Foreninger med lignende Formaal, der i saa Fald indgiver Begæring derom til Fredningsnævnets Formand. Rejses saadant Krav, skal Sagen desangaaende af Nævnet fremmes overensstemmende med Reglerne i §§ 7 og 8.

Det paahviler Fredningsnævnet at paase, at der i fornødent Omfang haves Adgangsveje til Strandbredden. Fredningsnævnet kan i saadant Øjemed ved Kendelse bestemme, at en Gangsti skal optages paa Kommunens Gangstiregulativ i Overensstemmelse med Lov af 4. Juli 1850 om Gangstier i offentligt Øjemed.

Ophold paa og Badning fra den frie Strandbred kan forbydes af Ejeren eller Brugeren, medmindre der ved en af Fredningsnævnet i Overensstemmelse med denne Lov afsagt Kendelse er givet Ret hertil.

Paa den frie Strandbred maa der uden Fredningsnævnets eller Overfredningsnævnets Tilladelse ikke iværksættes Foranstaltninger, der er til Hinder for den frie Færdsel.

Den her omhandlede Adgang til Strandbredden gør ingen Forandring i de i § 5 i Lov om Jagten af 8. Maj 1894 anførte Bestemmelser.

Ny Paragraf.

Af Flertallet under Nr. 3:

16) Efter § 19 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

„Eventuelle Erstatninger til Ejeren eller Brugeren eller andre berettigede vedrørende de under § 19 (jfr. § 1, 2det Stykke, og § 5, 3die Stykke) nævnte Forhold udredes af den eller de Kommuner og Foreninger, som har rejst Sagen. Dog kan med Fredningsnævnets Anbefaling Bevilling til Erstatnings Udredelse søges paa Finansloven.“

Til § 20.

Af Flertallet under Nr. 3:

17) Paragraffen udgaar.

Til § 22.

Af Udvalget:

18) I 4de Linie erstattes Ordene „kan Nævnet“ med: „skal Nævnet, for saa vidt det ikke beslutter at lade Sagen falde.“